

Sygn. akt IV Ka 250/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariusz Górski
Protokolant:	Ewa Ślemp

przy udziale Władysławy Kunickiej-Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2017 r.

sprawy **K. M.**

syna W. i T. z domu J.

urodzonego (...) w D.

oskarżonego z art. 190 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie

z dnia 31 stycznia 2017 r. sygnatura akt II K 890/16

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygn.akt IV Ka 250/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem K.M. uznany został za winnego, że:

w dniu 18 listopada 2016 r. w D., groził pozbawieniem życia E. b., przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, tj. za winnego popełnienia czynu z art. 190§1 kk i za to, na mocy powołanego przepisu wymierzono oskarżonemu karę 60 stawek dziennych grzywny, po ustaleniu wysokości jednej stawki na 10 zł.

Wyrok powyższy zaskarżył K.M. zarzucając:

1. naruszenie przepisów postępowania w rozumieniu art. 438 pkt 3 kpk mających wpływ na treść orzeczenia, poprzez nie przeprowadzenie z urzędu dowodu z zeznań M. N., K. m. (1) i J. K., które to zeznania mogły zawierać istotne okoliczności dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy,

2. naruszenie przepisów postępowania w rozumieniu z art. 438 pkt 3 kpk, tj. art. 7 kpk w zw. z art. 4 kpk, poprzez przyjęcie wbrew zasadom prawidłowego rozumowania i wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, że zeznania E. B. i M. B. są w pełni wiarygodne.

Tym samym apelujący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz rozstrzygnięcie o kosztach procesu przez Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Istotnie, podczas rozprawy przed Sądem I instancji pokrzywdzona E. B. stwierdziła, że świadkami zdarzenia był jej zięć (M. N.), K.M. (1)(sąsiad), sąsiadka (J. K.) oraz córka (M. B.).

Z tychże osób sąd przesłuchał wyłącznie córkę pokrzywdzonej, nie analizując potrzeby ewentualnego przeprowadzenia dowodu z zeznań pozostałych wymienionych osób i w konsekwencji nie przeprowadzając tychże dowodów.

Tym samym zrezygnowano w istocie ze sprawdzenia linii obrony oskarżonego, który sam zaślaniając się niepamięcią wynikłą ze stanu nietrzeźwości, zakwestionował jednak wiarygodność twierdzeń E. B..

Tym samym Sąd I instancji dopuścił się na tyle istotnej obrady przepisów postępowania, iż mogła ona mieć wpływ na treść wyroku co w konsekwencji musiało prowadzić do uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego jej rozpoznania.